

Sygn. akt VIII C 389/22

/

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Justyna Osiewała-Wawrowska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 10.100 zł (dziesięć tysięcy sto złotych) od dnia 2 maja 2022 roku do dnia 15 czerwca 2022;
2. umarza postępowanie w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.367 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII C 389/22

UZASADNIENIE

W dniu 7 czerwca 2022 roku powód A. K., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W. powództwo o zapłatę kwoty 10.100 zł tytułem częściowego odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 maja 2022 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że w dniu 8 marca 2022 roku miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego uszkodzony został należący do K. Ś. samochód marki R. (...) o nr rej. (...). Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego. Po zgłoszeniu szkody pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w toku którego ustalił wartość szkody na kwotę 17.861,80 zł. Suma ta nie starczyła na naprawienie pojazdu, zaś należna dopłata winna wynieść 21.184,17 zł.

(pozew k. 4-5v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił odszkodowanie za naprawę pojazdu w łącznej wysokości 28.539,04 zł i z tego tytułu decyzją z dnia 1 kwietnia 2022 r., 2 maja 2022

r. oraz 13 czerwca 2022 r. wypłacił odszkodowanie. W ocenie pozwanego poszkodowany nie naprawiając pojazdu w zaofiarowanej przez pozwanego jednej z sieci warsztatów naprawczych współpracujących z pozwanym zgodnie z technologią naprawy producenta dopuścił się naruszenia obowiązku minimalizacji szkody.

(odpowiedź na pozew k. 33-35)

Pismem procesowym z dnia 15 lipca 2022 r. powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie należności głównej (co do kwoty 10.100 zł) z uwagi na dopłatę odszkodowania dokonaną przez pozwanego dopiero po wytoczeniu powództwa. W pozostałym zakresie tj. co do odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 10.100 zł od dnia 2 maja 2022 r. do dnia 15 czerwca 2022 r. i w zakresie wniosku o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu powód poparł powództwo.

(pismo procesowe k. 41)

W odpowiedzi na powyższe pismo, pozwany pismem z dnia 4 sierpnia 2022 roku wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym, tj. niecofniętym zakresie – co do odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 10.100 zł od dnia 2 maja 2022 r. do dnia 15 czerwca 2022 r. i na podstawie art. 103 § 1 k.p.c. wniósł on o zasądzenie kosztów sądowych na rzecz pozwanego od powoda z uwagi na niewłaściwe postępowanie powoda, ewentualnie wniósł on o wzajemne zniesienie kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że pozew został złożony 6 czerwca 2022 r., jednocześnie przed złożeniem pozwu powód skierował do pozwanego pismo z dnia 20 maja 2022 r. z żądaniem ponownej weryfikacji szkody i wypłaconego odszkodowania. Tym samym pismem powód po 17 dniach od wysłania pisma do pozwanego złożył pozew. Zdaniem pozwanego to działanie było niewłaściwe i zmierzające do wygenerowania kosztów postępowania sądowego, a nie realna chęć zakończenia postępowania likwidacyjnego. Powód zdawał sobie doskonale sprawę, że zgodnie z przepisami prawa pozwany ma 30 dni na udzielenie odpowiedzi na pismo i ewentualną decyzję. Tym samym nie może być mowy o jakiegokolwiek zwłóce w działaniu pozwanego, pozwany rozpoznał odwołanie powoda i w terminie wydał decyzję tj. 13 czerwca 2022 r. i wypłacił dodatkowe odszkodowanie, wobec czego roszczenie odsetkowe jest niezasadne. Odnosząc się do kwestii związanej z rozliczeniem kosztów procesu, pozwany wskazał, że działanie pełnomocnika powoda było oczywiście niewłaściwe bowiem powód nie czekał na wytoczenie powództwa aż upłynie ustawowy 30 dniowy termin, jaki pozwany ma na wydanie decyzji. Powód otrzymał od pozwanego decyzję 13 czerwca 2022 r., a środki wpłynęły 15 czerwca 2022 r. natomiast pismo do Sądu z cofnięciem powództwa w zakresie przekazanej kwoty wpłynęło 15 lipca 2022 r., a zatem równy miesiąc po otrzymaniu środków. Pozwany otrzymał odpis pozwu w dniu 24 czerwca 2022 r., a zatem nie miało to żadnego związku z wypłaconymi środkami. Zatem zasadne jest zastosowanie art. 103 § 1 k.p.c. w zakresie rozliczenia kosztów.

(pismo k. 46-46v.)

W odpowiedzi na powyższe pismem procesowym z dnia 16 sierpnia 2022 r. powód wyjaśnił, że odsetki winny być liczone od dnia 2 maja 2022 r. tj. od dnia wydania przez pozwanego decyzji w wypłacie odszkodowania. Jest to dzień, w którym pozwany zakończył postępowanie likwidacyjne, a tym samym zebrał wszelkie niezbędne informacje do wydania decyzji i winien wypłacić pełne odszkodowanie. Zdaniem powoda, pozwany myli się twierdząc, że ma on 30 dni na odpowiedź na przedsądowe wezwanie do zapłaty. W ocenie powoda ww. termin jest terminem na likwidację szkody, który liczy się od dnia zawiadomienia o szkodzie, a nie jej wysokości. Wszakże to ubezpieczyciel zobowiązany jest do jej ustalenia. Powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w dniu 20 maja 2022 r. W treści wezwania powód określił w tym celu 7-dniowy termin z zastrzeżeniem, że po jego bezskutecznym upływie skieruje sprawę na drogę sądową. Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu powód w dniu 7 czerwca 2022 r. złożył pozew tj. w terminie prawie trzykrotnie dłuższym niż wynika to z wezwania. Pozwany dokonał dopłaty odszkodowania dopiero w dniu 15 czerwca 2022 roku. W zakresie zaś kwoty wypłaconej po wytoczeniu powództwa, pozwanego należy uznać za przegrywającego sprawę.

(pismo k. 48-49)

Stanowiska stron nie uległy zmianie do dnia zamknięcia rozprawy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 marca 2022 roku doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został należący do K. Ś. pojazd marki R. (...) o nr rej. (...).

Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Zakładzie (...).

(okoliczności bezsporne)

Szkodę zgłoszono w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pismem z dnia 9 marca 2022 roku pozwany potwierdził przyjęcie w dniu 9 marca 2022 roku zgłoszenia szkody i poinformował, że zdarzenie zostało zarejestrowane pod numerem (...).

(pismo „poszkodowany 7 dni komunikacja (pojazd) 9-03-2022” w aktach szkodowych na płycie CD k. 39)

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2022 roku pozwany przyznał poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 15 796,47 zł. Decyzją z dnia 2 maja 2022 roku pozwany poinformował poszkodowaną, iż przyznano jej 17 861,80 zł odszkodowania (dopłacono 2.065,33 zł).

(z akt szkodowych na płycie CD z k. 39: pismo „decyzja wypłaty (komunikacja pojazd) - rozliczenie kosztorysowe (OC) 01-04-2022”, pismo „decyzja wypłaty (komunikacja pojazd) - rozliczenie kosztorysowe (OC) 02-05-2022”)

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 maja 2022 roku K. Ś. zbyła na powoda wierzytelność w postaci prawa do żądania odszkodowania względem pozwanego z tytułu zdarzenia z dnia 8 marca 2022 roku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki R. (...).

(umowa przelewu wierzytelności k. 10-11)

20 maja 2022 roku pełnomocnik powoda przesłał mailowo pozwanemu wezwanie do zapłaty, w którym powód wezwał do zapłaty kwoty 21.184,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 maja 2022 roku do dnia zapłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. W piśmie tym zastrzeżono, że bezskuteczny upływ terminu spowoduje skierowanie sprawy na drogę sądową.

(wydruk e-mail k. 9, z akt szkodowych na płycie CD z k. 39 wezwanie do zapłaty „942ec129 - (...)_ (...)”)

W dniu 7 czerwca 2022 roku złożono pozew w niniejszej sprawie.

(pозew k. 4-5v.)

Decyzją z dnia 13 czerwca 2022 roku pozwany określił odszkodowanie na kwotę 28.539,04 zł, dopłacając kwotę 10.677,24 zł. Odszkodowanie to wpłynęło na rachunek pełnomocnika powoda w dniu 15 czerwca 2022 rok.

(decyzja z dnia 13 czerwca 2022 roku k. 43-44, potwierdzenie przelewu k. 42)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny. Należy wskazać, iż spór miał charakter czysto prawny i sprowadzał się co do zasadności zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od roszczenia głównego oraz co do zasady odpowiedzialności stron za koszty procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w zakresie żądanych odsetek. Powód żądał odsetek od dnia 2 maja 2022 roku do dnia zapłaty tj. 15 czerwca 2022 roku. Pozwany zaś nie zgadzał się w zakresie wymagalności roszczenia.

Termin wymagalności świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów określa art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2277), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego (art. 14 ust. 2 ustawy). Niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie szkoda została zgłoszona w dniu 9 marca 2022 roku, w konsekwencji termin na wypłatę świadczenia upływał w dniu 11 kwietnia 2022 roku (9 i 10 kwietnia wypadał odpowiednio w sobotę i w niedzielę), co uzasadniało zasądzenie odsetek począwszy od dnia następnego, przy czym powód dochodził odsetek od dnia 2 maja 2022 roku tj. od dnia wydania jednej z trzech decyzji w niniejszej sprawie, uznając, że w tym dniu pozwany miał pełne informacje wystarczające do ustalenia pełnego odszkodowania. Dlatego też, zdaniem Sądu, odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 10.100 zł winny być dochodzone od dnia 2 maja 2022 r. do dnia zapłaty tj. 15 czerwca 2022 r. Pozwany nie zaoferował przy tym dowodów, które pozwalałyby na uznanie, że wypłata odszkodowania w ustawowym terminie była niemożliwa. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę stoi na stanowisku, iż pozwany jako podmiot profesjonalnie zajmujący się likwidowaniem szkód, ma nie tylko obowiązek, ale też i możliwość takiego zbadania sprawy, aby wypłacić całe należne poszkodowanemu odszkodowanie w terminie wynikającym z art. 14 ust. 1 ww. ustawy od dnia zgłoszenia szkody, a nie od dnia wezwania do zapłaty. Słusznie wywodzi powód, iż wezwanie do zapłaty z dnia 20 maja 2022 r. nie otwierało pozwanemu terminu 30 dniowego do dopłaty odszkodowania. Ten termin upłynął bowiem w dniu 11 kwietnia 2022 r. Zaś 7-dniowy termin wskazany w wezwaniu z dnia 20 maja 2022 r. był terminem, po którego upływie powód mógł wnieść – zgodnie z zasadą lojalności – pozew do Sądu, co uczynił 7 czerwca 2022 roku.

Postanowieniem zawartym w punkcie 2. wyroku na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. umorzono postępowanie w pozostałej części tj. w zakresie żądania roszczenia głównego 10.100 zł, co do którego pozew został cofnięty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Sąd uznał, iż takie cofnięcie nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego ani nie zmierza do obejścia prawa

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd podziela stanowisko powoda, iż wobec wypłaty odszkodowania przez pozwanego w trakcie trwania procesu, to właśnie pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą sprawę, a zatem należało zasądzić całość kosztów procesu od pozwanego na rzecz powoda. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 750 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 3.600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia kosztów od powoda na rzecz pozwanego, w szczególności nie doszukał się przesłanek z art. 103 § 1 k.p.c. Należy jeszcze raz podkreślić, iż prawidłowo przeprowadzone postępowanie

likwidacyjne dałoby możliwość wypłaty pełnego odszkodowania do dnia 11 kwietnia 2022 roku, a zatem doprowadziłoby uniknięcia niniejszego procesu w ogóle. Nadto, wezwanie do zapłaty z dnia 20 maja 2022 r. (doręczone pozwanemu w tym samym dniu) wyznaczało termin 7-dniowy na wypłatę pełnego odszkodowania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Oznacza to, że pozwany mógł do dnia 27 maja 2022 r. ustosunkować się do wystosowanego żądania. I gdyby pozew w niniejszej sprawie złożono do 27 maja 2022 r., to rzeczywiście zachodziłaby konieczność zasądzenia kosztów procesu od powoda na rzecz pozwanego, jednakże pozew ten został złożony w dniu 7 czerwca 2022 r., zatem nie można mówić o niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniu po stronie powoda lub jego pełnomocnika.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.